

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Нова Загора, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА СТ. НЕНОВА

при участието на секретаря Диана М. Дечева
като разгледа докладваното от РОСИЦА СТ. НЕНОВА Гражданско дело № 20212220100883
по описа за 2021 година

Производството е по чл.422 вр. с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК и чл.79, ал.1 от ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба от „ОТП Факторинг България“ ЕАД, с ЕИК 202317122, със седалище и адрес на управление: гр.София 1000, район„Оборище”, бул.,„Княз Александър Дондуков” № 19, етаж 2 (универсален правопреемник на преобразуваното и прекратено без ликвидация дружество „ОТП Факторинг България” ЕООД, ЕИК 201058040, считано от 15.11.2012 г.), представлявано от Илка Г. Димова-Мазгалева - Изпълнителен директор, чрез пълномощника му - юристконсулт Д. Б. Г., против Р. С. ОГН. с ЕГН ***** и постоянен адрес: *** и М. АС. СЛ. с ЕГН ***** и постоянен адрес: *** с правно основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК, с цена на иска: 9319.59 лв., от които: 7695.15 лв. – главница, 1339.59 лв. - договорна лихва за периода от 21.04.2017 г. до 12.07.2018 г., 164.85 лева - лихвена надбавка за забава за периода от 22.04.2018 г. до 12.07.2018 г. и 120.00 лв. - заемни такси. Претендират се разноси по делото.

С исковата молба се сочи, че със съобщение по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд - Нова Загора, получено на 02.10.2020 г. ищецът е бил уведомен, чрез „Банка ДСК“ ЕАД /Цедент/ за определение на съда, постановено на осн. чл.415, ал.1, т.2 от ГПК с указания за предявяване на иск относно вземането си срещу Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ., длъжници по горепосоченото частно гражданско дело.

Въз основа на издадените по ч.гр.д. № 1167/2018 г. по описа на Районен съд - Нова Загора в полза на „Банка ДСК“ ЕАД заповед за изпълнение и изпълнителен лист било образувано ИД № 20188370401395 по описа на ЧСИ Павел Георгиев, рег.№ 837 на КЧСИ, район на действие Окръжен съд - Сливен срещу длъжниците Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ..

Връчването на поканите на доброволно изпълнение, ведно със заповедта за изпълнение, по ИД № 20188370401395 по описа на ЧСИ Павел Георгиев, рег.№ 837 на КЧСИ, район на действие Окръжен съд - Сливен чрез запечатване на уведомления по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, било извършено след три поредни посещения на адреса на длъжниците, при които същите не са били открити. Не било установено и удостоверено от връчителя, че длъжниците не живеят на посочените адреси.

Съгласно чл.415, ал.1, т.2 от ГПК (Изм. - ДВ, бр.42 от 2009 г.; изм., бр.86 от 2017 г.; доп., бр.100 от 2019 г.) в действащата към датата на връчване на поканите на доброволно изпълнение, ведно със заповедта за изпълнение на длъжниците по ИД № 20188370401395, както и към настоящия момент редакция (в сила от 23.12.2019 г.) съдът указвал на заявителя, че може да предяви иск за вземането си, когато заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 и връчителят е събрал данни, че длъжникът не живее на адреса, след справка от управителя на етажната собственост, от кмета на съответното населено място или по друг начин и е удостоверил това с посочване на източника на тези данни в съобщението.

Горните две предпоставки били кумулативно заложи: заповедта за изпълнение да е връчена по чл.47, ал.5 от ГПК, но само в хипотезата, в която връчителят бил събрал достатъчно достоверни данни, че длъжникът не живее на адреса и надлежно е удостоверил това в съставените от него документи във връзка с връчването на заповедта.

Така, считано от 23.12.2019 г. (датата на влизане в сила на Закона за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс (Обн., ДВ, бр.100 от 20.12.2019 г.) отпадала процесуалната възможност за предявяване на установителен иск по чл.415, ал.1, т.2 от ГПК в случаите, в които заповедта за изпълнение е връчена чрез залепване на уведомление по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, след като връчителят е извършил поне три посещения на адреса на длъжника и не го е открил (а не е установил и удостоверил, че същият не живее на адреса).

Посочената процесуална норма имала действие занапред, като законодателят не бил предвидил в ПЗР на ЗИД на ГПК (Обн., ДВ, бр.100 от 20.12.2019 г.) за заварените случаи да продължава да се прилага редакцията на чл.415, ал.1, т.2 от ГПК преди горното допълнение, в сила от 23.12.2019 г. Така към датата на връчване на поканите за доброволно изпълнение, ведно със заповедта за изпълнение на длъжниците по ИД № 20188370401395, както и към настоящия момент липсвало законово основание за предявяване на установителен иск по чл.415, ал.1, т.2 от ГПК в случай, че заповедта за изпълнение била връчена чрез залепване на уведомление по реда на чл.47, ал.5 от ГПК. След като връчителят не е бил открил длъжника при извършените три поредни посещения на адреса (а не е установил и удостоверил, че същият не живее там). Именно такъв бил настоящият случай, поради което ищецът считал, че не било налице законовото основание, на което били дадени указанията за предявяване на установителен иск по чл.415, ал.1, т.2 от ГПК съгласно Определение № 260039/24.09.2020 г. по ч.г.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд - Нова Загора.

Поради това, ищецът считал, че в настоящия случай не били налице предпоставките по чл.415, ал.1, т.2 от ГПК за указанията за предявяване на установителен иск срещу Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ., като предвид изложеното и съобразно т.10а от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк.дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, ищецът моли съда за самостоятелна преценка за наличието на процесуалните предпоставки за допустимост на иска, независимо от констатациите на съда в заповедното производство.

В исковата молба се сочи, че независимо от гореизложеното, ако съдът счете, че в случая са налице законовите предпоставки за предявяване на установителен иск срещу длъжниците Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ., да има предвид, че в указания от закона и съда едномесечен срок, ищеца депозира настоящата искова молба по чл.422 във връзка с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК.

Със Заповед за изпълнение на парично задължение № 806 от 17.07.2018 г. и Изпълнителен лист от 18.07.2018 г., издадени по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд Нова Загора, въз основа на представено Извлечение от счетоводните книги на „Банка ДСК“ ЕАД, Р. С. ОГН., ЕГН *****, в качеството ѝ на кредитополучател по силата на Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и М. АС. СЛ., ЕГН *****, в качеството ѝ на поръчител, произтичащо от Договор за поръчителство от 09.11.2015 г. към Договор за кредит за текущо потребление от същата дата, били осъдени да заплатят солидарно на „Банка ДСК“ ЕАД следните суми, произтичащи от неизпълнение на посочените Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и Договор за поръчителство от 09.11.2015 г., а именно: 7695.15 лева - главница по Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 13.07.2018 г. до окончателното изплащане на вземането; 1339.59 лева - договорна лихва за периода от 21.04.2017 г. до 12.07.2018 г.; 164.85 лева - лихвена надбавка за забава за периода от 22.04.2018 г. до 12.07.2018 г.; 120.00 лева - дължими такси и разноски (заемни такси); 186.39 лева - държавна такса; 150.00 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Твърди се, че на 14.05.2019 г. (т.е. след снабдяване с цитираните Заповед за изпълнение на парично задължение и Изпълнителен лист), заявителят по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд Нова Загора, „Банка ДСК“ ЕАД, по силата на Договор за покупко-продажба на вземания („Договор за цесия“), прехвърлила на „ОТП Факторинг България“ ЕАД пакет от вземания, включително и вземането ѝ към Р. С. ОГН., ЕГН *****, в качеството ѝ на кредитополучател по силата на Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и М. АС. СЛ., ЕГН *****, в качеството ѝ на поръчител, произтичащо от Договор за поръчителство от 09.11.2015 г. към Договор за кредит за текущо потребление от същата дата, ведно с всички привилегии, обезпечения и принадлежности,

включително и изтекли лихви.

Ищецът сочи в исковата си молба, че по силата на Договора за цесия и във вр. с чл.429 ГПК, цесионерът „ОТП Факторинг България“ ЕАД бил частен правоприменник на заявителя „Банка ДСК“ ЕАД и като такъв се ползвал от издадените Заповед за изпълнение и Изпълнителен лист. Ищецът твърди, че качеството му на кредитор (като цесионер и частен правоприменник на заявителя „Банка ДСК“ ЕАД) обуславяло правния му интерес, в законоустановения едномесечен срок и на основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК да предяви иск за унановяване на вземането по Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и Договор за поръчителство от 09.11.2015 г. към Договора за кредит за текущо потребление от същата дата срещу длъжниците Р. С. ОГН., ЕГН ***** и М. АС. СЛ., ЕГН *****.

Процесуалните предпоставки за съществуването и надлежното упражняване на правото на иск на ищеца били налице и предвид разрешението, дадено в т.106 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по т.д.№ 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС. При прехвърляне на вземането чрез договор за цесия, настъпило в периода след издаване на заповедта за изпълнение до предявяване на иска по реда на чл.422 от ГПК, легитимиран да предяви иска е и цесионерът, ако е спазил срока по чл.415, ал.1 от ГПК, какъвто бил настоящият случай.

Твърди се, че цесионерът „ОТП Факторинг България“ ЕАД бил активно легитимиран да предяви иск за установяване съществуването на вземането, за което в полза на цедента „Банка ДСК“ ЕАД била издадена заповед за изпълнение и изпълнителен лист, независимо от обстоятелството, че нямал качеството „банка“.

Нито в мотивите, нито в диспозитива на Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по т.д.№ 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС били посочени изключения от постановките във връзка с активната процесуалноправна легитимация на цесионера да установи съществуването на вземането, предмет на издадена на основание чл.417, т.2 от ГПК заповед за изпълнение в полза на банката /цедент/, след като прехвърлянето на вземането било осъществено след издаване на заповедта за изпълнение, но преди завеждане на специалния установителен иск. Аргументи за обратното разрешение не можели да се черпят от т.4г на ТР № 4/2013 г., т.к. в тази част на тълкувателното решение бил даден отговор, релевантен към основанията за издаване на заповед по чл.417 ГПК, т.е. касаел само хипотезите на настъпило частно правоприменство преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ до издаването на заповедта, но не и в последващото исково производство по чл.422 от ГПК.

Процесуално недопустимо било прилагането по аналогия и за исковото производство на посоченото в т.4г от ТР ограничение относно субектите, легитимирани да се снабдят с изпълнително основание по реда на чл.417, т.2 от ГПК, след като вземането било прехвърлено след получаване на заповед за незабавно изпълнение от надлежния кредитор. В този смисъл била и практиката на ВКС: Определение № 665/04.11.2019 г. по ч.т.дело № 2390/2019 г. на ВКС II т.о.; Определение № 102/24.02.2020 г. по ч.т.дело № 2643/2019 г. на ВКС, II т.о.

Ищецът сочи в исковата си молба, че основанията, обстоятелствата и фактите, които обуславяли съществуването на вземането били следните:

На 09.11.2015 г. между „Банка ДСК“ ЕАД, като кредитор и Р. С. ОГН., ЕГН ***** , като кредитополучател бил сключен Договор за кредит за текущо потребление, обезпечен с поръчителството на М. АС. СЛ., ЕГН ***** , произтичащо от Договор за поръчителство от 09.11.2015 г. към Договор за кредит за текущо потребление от същата дата.

Посочва се, че съгласно договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., наричан за краткост „Договора“, „Банка ДСК“ ЕАД била отпуснала на Р. С. ОГН., ЕГН ***** , потребителски кредит в размер на 8500 лева за текущо потребление със срок за издължаване на кредита от 120 месеца, считано от датата на усвояването, като кредита се усвоявал еднократно чрез разплащателна сметка № BG70STSA93000022562679 и погасявал чрез същата с месечни вноски, дължими на всяко 21-во число от месеца съгласно погасителен план, който бил неразделна част от договора за кредит - „Приложение № 1“ към Договора.

Предоставеният кредит се олихвявал с преференциален променлив лихвен процент, който към датата на сключване на Договора за кредит бил в размер на 8,95 % годишно или

0,02 % на ден, при изпълнение на Условието по програма „ДСК Практика”, подробно описани в „Приложение № 2” към Договора. При нарушаване на Условието кредитополучателят губел преференциите изцяло или частично и приложимият лихвен процент се увеличавал съгласно Условието. Максималният размер, който може да достигне лихвеният процент при нарушение на Условието, бил променливият лихвен процент, приложим при стандартни потребителски кредити в размер на 6-месечния SOFIBOR/EURIBOR към съответната дата и фиксирана стандартна надбавка в размер на 13,96 %.

Неразделна част от Договора били Общите условия за предоставяне на кредити за текущо потребление на физически лица, които кредитополучателят бил получил и приел с подписването на Договора.

Поради преустановяване на погасяването на задължението по Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., считано от месечна вноска с падеж 21.04.2017 г. по погасителен план, кредиторът „Банка ДСК” ЕАД бил приложил санкциите, предвидени в т.19.2 на Глава VII „Отговорности и санкции” от Общите условия към Договора за кредит, а именно: „при допусната забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни целият остатък от кредита става предсрочно изискуем и се отнася в просрочие. До предявяване на молбата за събирането му по съдебен ред остатъкът от кредита се олихвявал с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка за забава в размер на 10 процентни пункта, а след тази дата със законната лихва по чл. 86 от ЗЗД” и с Нотариална Покана - уведомление с изходящ на БДСК № 05-20-01256/27.10.2017 г. с рег.№ 143, том 1, акт 32 от 09.01.2018 г. на Нотариус Николай Бъчваров, с рег.№ 416 НК и с район на действие Районен съд Нова Загора - връчена на 10.02.2018 г., съгласно Протокол на Нотариус Николай Бъчваров, с рег.№ 416 НК е обявил на кредитополучателя предсрочната изискуемост на вземането, а в подкрепа на твърдяното прилагат копие от горесцитираната Нотариална Покана - уведомление с изходящ на БДСК № 05-20-01256/27.10.2017 г. с рег.№ 143, том 1, акт 32 от 09.01.2018 г. на Нотариус Николай Бъчваров, с рег.№ 416 НК и с район на действие Районен съд Нова Загора - връчена срещу разписка на 10.02.2018 г.

На 13.07.2018 г. вследствие неизпълнение на задълженията от страна на кредитополучателя и поръчителя настъпила предсрочна изискуемост на цялото вземане, обявена на кредитополучателя с цитираната по-горе покана, кредиторът „Банка ДСК” ЕАД бил пристъпил към принудително събиране на вземането си по съдебен ред като подал Заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.417 от ГПК срещу Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ.. Образувано било ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд - Нова Загора, по което съдът се е разпоредил да се издаде в полза на „Банка ДСК” ЕАД Заповед за изпълнение и Изпълнителен лист за сумите, описани по-горе.

Сочи се също, че на 14.05.2019 г., по силата на Договор за покупко-продажба на вземания („Договор за цесия”), „Банка ДСК” ЕАД, прехвърлила на ищцовото дружество пакет от вземания, ведно с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, включително и изтекли лихви. В това число било прехвърлено и вземането, възникнало от сключения между „Банка ДСК” ЕАД като кредитор и Р. С. ОГН., ЕГН *****, в качеството ѝ на кредитополучател по силата на Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и М. АС. СЛ., ЕГН *****, в качеството ѝ на поръчител, произтичащо от Договор за поръчителство от 09.11.2015 г. към Договор за кредит за текущо потребление от същата дата.

Горното се потвърждавало и от приложеното в заверено копие към настоящата искова молба Извлечение от Приемо-предавателен протокол към Договора за цесия от 14.05.2019 г., в което се съдържало процесното вземане.

Видно от приложеното в заверено копие към настоящата искова молба писмено потвърждение от цедента „Банка ДСК” ЕАД до „ОТП Факторинг България” ЕАД за прехвърлянето на вземанията съгласно Договор за цесия от 14.05.2019 г. същият бил влязъл в сила и бил произвел своето действие.

Посочва се, че на базата на изрично пълномощно, предоставено им от „Банка ДСК” ЕАД, ищцовото дружество изпратило от името на цедента уведомителни писма за прехвърляне на вземането до кредитополучателя Р. С. ОГН. и поръчителя М. АС. СЛ.. Като доказателство, че уведомленията били изпратени до ответниците ищцовото дружество прилагало копие от Уведомително писмо с баркод * PSFABG00DJW5U*, ведно с Известие за доставяне с баркод * PSFABG00DJW5U * и Уведомително писмо с баркод *

PSFABG00DJW6V*, ведно с Известие за доставяне с баркод * PSFABG00DJW6V *. Уведомителните писма били изпратени до адреса на длъжниците, посочен в договора за кредит и договора за поръчителство към него. И двете писма били върнати с отбелязване, че пратката била непотърсена от адресата. В нарушение на задълженията си по процесните договор за кредит и договор за поръчителство, длъжниците не били информирали кредитора за промяната в местоживеенето си, поради което уведомителните писма за цесията били изпратени на адресите, декларирани от самите тях при сключване на договора за кредит и договора за поръчителство. В този смисъл, ищеца считал, че длъжниците са надлежно уведомени за прехвърлянето на вземането от досегашния си кредитор (цедент), който е упълномощил за това цесионера. Нямало пречка цедентът да упълномощи цесионера да уведоми длъжника за цесията, доколкото не се касаело за лично и незаместимо действие. В този смисъл била и практиката на ВКС: Решение № 137 от 02.06.2015 г. по гр.д.№ 5759/2014 г. па ВКС, III гр.о.

При евентуалност, ищецът моли съдът да приеме, че ответниците са били уведомени за прехвърляне на вземането с връчване на настоящата искова молба, ведно с приложените към нея писмени доказателства, сред които и самият договор за цесия, писмо - уведомление по чл.99, ал.3 от ЗЗД и пълномощното от цедента за уведомяване на длъжниците за извършената цесия. В този смисъл била и практиката на ВКС: Решение № 123 от 24.06.2009 г. по т.д.№ 12/2009 г. на ВКС, ТК, 2 отделение.

На основание Заповед за изпълнение на парично задължение № 806 от 17.07.2018 г. и Изпълнителен лист от 18.07.2018 г., издадени по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд Нова Загора, по молба на „Банка ДСК“ ЕАД срещу кредитополучателя Р. С. ОГН. и поръчителя М. АС. СЛ. било образувано изпълнително дело № 1395/2018 г. по описа на ЧСИ Павел Георгиев, рег.№ 837 на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд Сливен. На основание чл.47, ал.5 от ГПК Поканите за доброволно изпълнение, ведно със заповедта за незабавно изпълнение били връчени на ответниците чрез залепване на уведомления. Копие от съобщенията, заедно с връчените документи с отбелязване на връчването им били приложени по ч.гр.д. 1167/2018 г. по описа на РС Нова Загора от ЧСИ Павел Георгиев, рег. № 837 на КЧСИ в изпълнение на задължението на ЧСИ по чл.418, ал.5 от ГПК.

Предвид гореизложеното, ищцовото дружество моли съда да постанови решение, с което да установи със сила на присъдено нещо по отношение на ответниците Р. С. ОГН. с ЕГН ***** и постоянен адрес: *** и М. АС. СЛ. с ЕГН ***** и постоянен адрес: ***, че солидарно дължат на „ОТП Факторинг България“ ЕАД с ЕИК 202317122, със седалище и адрес на управление: гр.София 1000, район „Оборище“, бул.„Княз Александър Дондуков“ № 19, етаж 2 (като частен правопреемник-цесионер на „Банка ДСК“ ЕАД - цедент), следните вземания, за които са издадени Заповед за изпълнение на парично задължение № 806 от 17.07.2018 г. и Изпълнителен лист от 18.07.2018 г. по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд Нова Загора, въз основа на представено Извлечение от счетоводните книги на „Банка ДСК“ ЕАД, и които произтичат от неизпълнение на Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и Договор за поръчителство от 09.11.2015 г. към него: 7695.15 лева - главница по Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 13.07.2018 г. до окончателното изплащане на вземането; 1339.59 лева - договорна лихва за периода от 21.04.2017 г. до 12.07.2018 г.; 164.85 лева - лихвена надбавка за забава за периода от 22.04.2018 г. до 12.07.2018 г. и 120.00 лева - дължими такси и разноски (заемни такси). Предвид разрешението, дадено в т.12 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по т.д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, ищецът моли съда да му присъди и разноските, направени в заповедното производство по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд - Нова Загора в общ размер от 336.39 лева за заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

II. При условията на евентуалност ищецът предявявал следния осъдителен иск:

В случай, че съдът отхвърли установителния иск по чл.422 от ГПК по т.І от настоящата искова молба като неоснователен поради липса на надлежно обявена предсрочна изискуемост на вземанията по процесния Договор за кредит, или прекрати производството по него като недопустимо, ищецът моли съда да приеме, че с връчване на препис от настоящата искова молба кредиторът „ОТП Факторинг България“ ЕАД упражнявал правото си да обяви вземанията по процесния кредит за предсрочно изискуеми и моли съда въз основа на гореизложеното, да осъди ответниците Р. С. ОГН. с ЕГН ***** и постоянен адрес: *** и М. АС. СЛ. с ЕГН ***** и постоянен адрес: ***, солидарно да заплатят на „ОТП Факторинг България“ ЕАД, ЕИК 202317122, със седалище и адрес на управление:

гр.София 1000, район „Оборище”, бул.,„Княз Александър Дондуков” № 19, етаж 2 (като частен правоприменник - цесионер на „Банка ДСК” ЕАД - цедент), следните суми: 7754.03 лева - главница по Договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. (представляващ сбор от главниците по месечните вноски с падежи от 21.04.2017 г. до крайния падеж - 09.11.2025 г. съгласно погасителен план), ведно със законната лихва върху нея от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане; 1689.19 лева - възнаградителна лихва, като част от месечните вноски с падежи от 21.11.2017 г. до 21.10.2020 г. съгласно погасителен план; 649.97 лева - наказателна лихва по т.19.1 от Общите условия към Договора за кредит, върху падежиралата към датата на връчване на настоящата искова молба на ответника главница по Договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. в размер на 2538.89 лева (представляващ сбор от главниците по месечните вноски с падежи от 21.04.2017 г. до 21.10.2020 г. съгласно погасителен план), за периода от 02.11.2017 г. до датата на предявяване на исковата молба.

Ищецът сочи, че основанието на иска било следното:

- По чл.79, ал.1 от ЗЗД във връзка с твърдяното от ищите неизпълнение по Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г.

- Настъпила предсрочна изискуемост на цялото вземане, обявена с връчването на кредитополучателя Р. С. ОГН. на настоящата искова молба.

Ищецът сочи, че обективните предпоставки за предсрочната изискуемост на вземането по чл.19.2 от Общите условия към Договора за кредит са били налице още преди прехвърляне на вземането от „Банка ДСК” ЕАД на „ОТП Факторинг България” ЕАД, поради забавя в плащанията на месечните вноски по погасителен план, считано от вноската с падеж 21.04.2017 г.

В случай, че съдът приеме, че кредитополучателят не е бил надлежно уведомен за предсрочната изискуемост на вземането с цитираната по-горе нотариална покана от цедента „Банка ДСК” ЕАД, то ищецът моли съда да приеме, че на ответника Р. С. ОГН. с ЕГН ***** е било обявено настъпването на предсрочната изискуемост на вземането по Договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. с връчване на препис от искова молба.

Цесионерът „ОТП Факторинг България” ЕАД се ползвал от правото си да обяви предсрочната изискуемост на вземането поради настъпилите обективни предпоставки за това съгласно т.19.2 на Глава VII „Отговорности и санкции” от Общите условия към Договора за кредит.

Преобразуващото право за обявяване на предсрочната изискуемост на вземането било прехвърлено изрично по силата на Договора за цесия от 14.05.2019 г.

За пълнота на изложеното в исковата молба следвало да се отбележи и наличието на практика на ВКС, съгласно която, дори при липса на изрично делегирано право от цедента на цесионера да обяви предсрочна изискуемост на длъжника по банков кредит, със сключването на договора за цесия върху цедента преминава правото да обяви кредита за предсрочно изискуем (вж. Решение № 204/25.01.2018 г. по т.д.№ 2230/2016 г. по описа на ВКС, I т.о.).

Ищецът моли съда въз основа на изложените в исковата молба факти и обстоятелства, да приеме, че „ОТП Факторинг България” ЕАД като кредитор по процесното вземане обявява на Р. С. ОГН. с ЕГН ***** с настоящата искова молба, че задължението ѝ, произтичащо от Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. е предсрочно изискуемо, като така ответницата Р. С. ОГН. дължи: 7754.03 лева - главница по Договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. (представляващ сбор от главниците по месечните вноски с падежи от 21.04.2017 г. до крайния падеж - 09.11.2025 г. съгласно погасителен план), ведно със законната лихва върху нея от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане; 1689.19 лева - непогасената по давност възнаградителна лихва, като част от месечните вноски с падежи от 21.11.2017 г. до 21.10.2020 г. (последната падежирала вноската преди датата на подаване на настоящата искова молба).

Претендираната наказателна лихва в размер на 649.97 лева се дължала на основание т.19.1 от Общите условия към Договора за кредит върху съответната главница по всяка от просрочени вноски от деня, следващ падежа на вноската, до датата на исковата молба, с връчване на която бива обявена предсрочната изискуемост.

Съгласно т.19.1. от Общите условия при забава на плащането на месечната вноски от деня, следващ падежната дата, определена в Договора, частта от вноската, представляваща главница, се олихвявала с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка за забава в размер на 10 процентни пункта.

Така ответницата Р. С. ОГН. дължала 649.97 лева - непогасена по давност наказателна лихва по т.19.1 от Общите условия към Договора за кредит, върху падежиралата към датата на връчване на настоящата искова молба на ответника главница по Договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. в размер на 2538.89 лева (представляващ сбор от главниците по месечните вноски с падежи от 21.04.2017 г. до 21.10.2020 г. съгласно погасителен план), за периода от 02.11.2017 г. до датата на предявяване на исквата молба.

3. Ищецът моли съда да му присъди и направените в настоящото производство разноски, в това число юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.37 от ЗПП във вр. с чл.25 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

4. На основание чл.127, ал.4 от ГПК ищецът посочва в исквата си молба следната банкова сметка, по която да бъдат изплатени процесните задължения: IBAN: BG48STSA93000025285477, BIC: STSABGSF при „Банка ДСК“ ЕАД с титуляр „ОТП Факторинг България“ ЕАД. Ищецът прави следните доказателствени искания:

I. Представя и моли съда да приеме писмени доказателства по опис

II. Ищецът моли съда да допусне извършването на съдебно-счетоводна експертиза от вещо лице - счетоводител, което да отговори на поставените от него в исквата молба въпроси:

а) Усвоен ли е предоставеният съгласно процесния Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. кредит в размер на 8 500 лева - от кого, на коя дата и в какъв размер?

б) Какви суми са постъпили за погасяване на кредита - за главница и/или за лихви и/или за такси, в какъв размер и на кои дати? Моля отговорът на въпроса да бъде даден в табличен вид.

в) От коя дата е преустановено плащането на суми за погасяване на кредита - главница и лихви?

г) Да бъде изчислен размерът на непогасените изискуеми задължения по кредита към датата на подаване на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист - 13.07.2018 г., в т.ч. общ размер на вземанията и разделени на: усвоена и непогасена главница, просрочена редовна лихва, просрочена наказателна лихва, заемни такси и периоди на начисляване на лихвите, таксите и комисионите.

д) Да бъде изчислен актуалният размер на дължимите суми към датата на изготвяне на заключението, като бъдат взети предвид извършените от ответниците плащания (ако има такива) след датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК-- 13.07.2018 г. При отговора на последния въпрос молим вещото лице да НЕ взема предвид сумите, събрани чрез осъществено принудително изпълнение по образуваното срещу ответниците изпълнително дело № 1395/2018 г. по описа на ЧСИ Павел Георгиев, рег.№ 837 на КЧСИ (с оглед разрешението по т. 9 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по т.д. № 4/2013 г.

е) Какъв е броят и размерът на всички договорени и неиздължени анюитетни вноски с настъпил падеж за погасяване на кредита към датата на депозиране на настоящата искова молба, респективно към датата на получаването на препис от нея от ответника, респективно към датата на изготвяне на заключението? При отговора за въпроса ищецът моли да се посочи: дял на главница, съответно на възнаградителна лихва във всяка една от неиздължените падежирали анюитетни вноски и общ размер на главницата, съответно на възнаградителната лихва, включени в неиздължените падежирали анюитетни вноски за посочения период. Моля отговорът на въпроса да бъде даден в табличен вид.

ж) Какъв е броят и размерът на всички договорени и неиздължени анюитетни вноски с НЕнастъпил падеж след датата на подаване на исквата молба, респективно след датата на получаването на препис от нея от ответника? При отговора за въпроса ищецът моли да се посочи: дял на главницата във всяка една от неиздължените НЕпадежирали анюитетни вноски и общ размер на главницата, включена в неиздължените анюитетни вноски с ненастъпил падеж за посочения период. Моля отговорът на въпроса да бъде даден

в табличен вид.

з) Какъв е общият размер на неизплатената главница по вноски по погасителен план с падежи от 21.04.2017 г. вкл. до 09.11.2025 г. вкл.

и) Какъв е общият размер на неизплатената редовна лихва по вноски по погасителен план с падежи от 21.11.2017 г. до 21.10.2020 г.

к) Какъв е размерът на неиздължената наказателна лихва за забава по чл. 19.1 от Общите условия за периода от 02.11.2017 г. до датата на предявяване на исковата молба, върху падежиралата към датата на връчване на настоящата искова молба на ответника главница по кредита (представляваща сбор от главниците по месечните вноски с падежи от 21.04.2017 г. до 21.10.2020 г. съгласно погасителен план).

III. Ищецът моли съда да изиска и приложи по настоящото дело - ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд Нова Загора, от представените документи на което заявявава, че желае да се ползва и да бъдат приети като доказателства в настоящето производство. С оглед становището на ответниците по предявения иск, ищецът моли съда да му даде възможност и за допълнителни доказателствени искания.

На ответницата М. АС. СЛ. е назначен от съда особен представител, а именно адв.Т.З. А. от АК – Стара Загора, която е депозирила отговор на исковата молба и е изразила становище по иска в срока по чл.131 от ГПК.

В отговора на исковата молба се сочи, че така предявените искове били недопустими, като се излага следните аргументи:

1. Ищцовото дружество било направило признание в исковата си молба, че в настоящия случай не били налице предпоставките по чл.415, ал.1, т.2 от ГПК за предявяване на установителен иск предвид редакция на същата процесуална норма, влязла в сила от 23.12.2019 г., като излагал доводи, че не било налице законово основание, на което са били дадени указанията за предявяване на установителен иск по чл.415, ал.1, т.2 от ГПК съгласно Определение № 260039/24.09.2020 г. по ч.г.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд - Нова Загора. Самият ищец чрез изложените си аргументи бил оспорил допустимостта на установителния си иск и моли съдът в исковото производство да прецени налице ли са процесуални предпоставки за допустимост на установителния му иск;

2. Прави възражение за прекратяване на поръчителството поради изтекъл 6-месечен преклузивен срок по чл.147, ал.1 от ЗЗД, в който правото на иск на кредитора срещу втория ответник М. АС. СЛ., в качеството ѝ на поръчител по процесния Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. се е преклудирало в 6 -месечния срок от датата на падежа на всяка месечна погасителна вноска за главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва се било погасило за падежиралите месечни погасителни вноски за главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва, с падеж от 21.04.2017 г. до 21.12.2017 г., поради което относно тази част от вземанията установителния иск срещу втория ответника М. АС. СЛ. бил недопустим. Поради същите съображения бил частично недопустим и евентулният осъдителен иск, предявен срещу поръчителя С., тъй като правото на иск на кредитора се е преклудирало в 6-месечния срок от датата на падежа на всяка месечна погасителна вноска за главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва и се било погасило за падежиралите месечни погасителни вноски за главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва, с падеж от 21.04.2017 г. до 21.04.2020 г. Съдебна практика: В т.46 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк.д.№ 4/2013 г., ОСГТК на ВКС, се приело, че срокът по чл.147, ал.1 от ЗЗД бил краен и преклузивен. За разлика от погасителната давност с изтичането му се прекратявало самото поръчителство. Преклузивните срокове, за разлика от давностните, се прилагали от съда служебно -арг. от чл.120 от ЗЗД. В този смисъл било и Решение № 351 от 1995 г. по гр.д.№ 2635/1994 г., V г.о. на ВКС. Поради квалифицирането на срока като преклузивен, следвало че той не може да бъде прекъсван или спиран на основанията по чл.115 от ЗЗД и чл.116 от ЗЗД, които били предвидени само за давностните срокове. Срокът по чл.147, ал.1 от ЗЗД течал отделно за всяка вноска с вече настъпил падеж съобразно уговорения погасителен план между страните по договора за банков кредит /Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк.д.№ 4/2013 г., ОСГТК на ВКС/.

В Решение М 83 от 26.05.2017 г. по търгд. М 50394/2016 г., IV г.о. на ВКС, било посочено, че когато в договор е уговорено, че обезпечено с поръчителство задължение към кредитодателя (главното задължение по смисъла на чл.147, ал.1 от ЗЗД) ще се погасява на

отделни погасителни вноски с различни, последователни падежи, то несъмнено погасяването на всяка от тези вноски води до погасяване на съответната част от главното задължение. Когато дадена вноска не бъде погасена (чрез плащане или по друг начин) на съответния падеж (срок, дата), от този момент тя става изискуема и кредитодателят успешно може да проведе иск срещу кредитополучателя за плащането на същата вноска. Изводът бил, че от същата дата - падежът на вноската - започва да тече и 6-месечният срок по чл.147, ал.1 от ЗЗД и ако кредитодателят бездейства и не предяви иск срещу кредитополучателя в рамките на този срок, с изтичането му се прекратявало задължението на поръчителя за плащане на същата вноска. Преклудирала се отговорността му за съответната част от главното задължение. При това положение било очевидно, че не било необходимо да настъпи падежът и на последната погасителна вноска, респ. не било необходимо целият дълг да е станал изискуем или да бъде обявен за предсрочно изискуем, за да започне да тече 6-месечният преклузивен срок по чл.147, ал.1 от ЗЗД по отношение на предходните вноски, чиито падежи вече са настъпили.

С отговора на исковата молба особения представител на ответницата М. АС. СЛ. заявява, че оспорва основателността на установителния иск и основателността на евентуално съединения с него осъдителен иск. Предявените искове били неоснователни и недоказани. Оспорва ги изцяло по основание и размер, като оспорва изложените в исковата молба обстоятелства и твърдения относно съществуването на претендираните вземания, оспорва твърденията на ищцовото дружество, че вземането било станало изискуемо в претендирания размер и на претендираното основание, като излага следните аргументи, доводи и съображения:

Съгласно чл.142 от ЗЗД поръчителят можел да противопостави на кредитора всички възражения, принадлежащи на длъжника, както и да направи прихващане с вземане на длъжника към кредитора. Той не губел тия права и когато длъжникът се е отказал от тях или е признал своето задължение. Затова оспорва обстоятелствата, че ответницата Р. С. ОГН. дължи на „ОТП Факторинг България“ ЕАД сумите от 7695.15 лв. - главница, договорна лихва в размер на 1339.59 лв., 164.85 лв. - лихвена надбавка за забава, 120.00 лв. - заемни такси, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК - 13.07.2018 г. Ищецът твърдял в исковата си молба, чрез процесуалния си представител, че първата ответница Р. С. ОГН. имала сключен с „Банка ДСК“ ЕАД на 09.11.2015 г. Договор за кредит за текущо потребление, с предмет - отпускане на потребителски кредит в размер на 8500 лв. за текущо потребление със срок за издължаване на кредита от 120 месеца, считано от датата на усвояването. Редът и условията, при които „Банка ДСК“ ЕАД била отпуснала кредита на кредитополучателя, се уреждали от Договора, от Общите условия към него и от Погасителен план.

Особения представител на ответницата М. АС. СЛ. възразява, че ответницата Р. С. ОГН. в качеството си на кредитополучател по Договор за кредит за текущо потребление, сключен на 09.11.2015 г. с „Банка ДСК“ ЕАД, е била изпаднала в забава, в просрочие и че са били налице предпоставките за обявяване предсрочната изискуемост на кредита. Оспорва обстоятелството, че била настъпила предсрочната изискуемост на процесния потребителски кредит, както и датата, на която е настъпила, както и възразява относно настъпването на изискуемостта на вземанията по кредита.

Твърди се, че ищцовото дружество в исковата си молба не посочвало извършвани ли са плащания от първия ответник или от втория ответник по процесния кредит за текущо потребление и в какъв размер са били погасителните вноски, като се прави възражение за погасяване на вземанията по кредита, поради плащане от длъжника и/или от поръчителя в случай, че се установи от заключението на ССЕ, че първият и/или вторият ответник е платил паричната сума по кредита изцяло или частично. Алтернативно особения представител на ответника С., прави възражение за прихващане.

Прави се възражение, че не било налице съществуващо валидно поръчителство. Срокът по чл.147, ал.1 от ЗЗД течал отделно за всяка вноска с настъпил падеж, съобразно уговорения погасителен план между страните по договора за кредит. Прави се възражение за ненадлежно уведомяване на кредитополучателя и поръчителя по процесния договор за кредит за сключения договор за цесия на 14.05.2019 г. между кредитодателя „Банка ДСК“ ЕАД и „ОТП Факторинг България“ ЕАД. Твърди се, че уведомителните писма не били получени от ответниците. Писмата били върнати с отбелязване, че не били потърсени. Нямамо доказателства за съобщаването за прехвърляне на вземането от кредитора /цедент/. Ненадлежно било съобщаването на договора за цесия от цесионера. Законите разпоредби

на ал.3 и ал.4 на чл.99 от ЗЗД били категорични, а именно: Предишният кредитор бил длъжен да съобщи на длъжника прехвърлянето и да предаде на новия кредитор намиращите се у него документи, които установяват вземането, както и да му потвърди писмено станалото прехвърляне. Прехвърлянето имало действие спрямо третите лица и спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор. Поради ненадлежността на уведомяването на длъжника, прехвърлянето на вземането му нямало действие спрямо него.

В случай, че съдът разгледа евентуално предявения осъдителен иск срещу ответниците, особения представител на ответницата С. прави възражение за изтекла три годишна погасителна давност за изискуемите, просрочени вноски за възнаградителни лихви с падеж от 21.04.2017 г. до 21.10.2017 г. Вземането за тези възнаградителни лихви се било погасило с тригодишна давност. Прави възражение за изтекла три годишна погасителна давност за изискуемите, просрочени вноски за наказателна лихва с падеж от 21.04.2017 г. до 21.10.2017 г. Вземането за тези наказателни лихви се било погасило с тригодишна давност.

Не било представено и банково извлечение/я за усвоения кредит, както и за плащанията/вноските, които първата ответница и/или втората ответница била извършвала за погасяване на кредита. Не били представени доказателства за плащанията, които първата и втората ответници са извършили по образуваното срещу тях изпълнително дело № 1395/2018 г. по описа на ЧСИ Павел Георгиев, рег.№ 837 на КЧСИ. По общото правило на чл.235, ал.3 от ГПК съдът вземал предвид всички факти, които са от значение за спорното право, и това били фактите, настъпили след предявяване на иска - от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до приключване на съдебното дирене в производството по иска, предявен по реда на чл.422 ГПК, респ. чл.415, ал.1 от ГПК, включително съдът вземал предвид и съобразявал събраните суми в изпълнителното производство като искът за установяване на съществуването на вземането би се отхвърлил изцяло или частично според погасената сума. /по смисъла на т.9 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по т.д.№ 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

Процесният договор за кредит, сключен на 09.11.2015 г. и обезпечен с поръчителство от същата дата, попадал в приложното поле на Директива 93/1 З/ЕИО на Съвета от 05.04.1993 г., относно неравноправните клаузи в договорите, сключени между търговци и потребители, както и в приложното поле на Закон за защита на потребителите, влязъл в сила от 10.06.2006 г.

Особения представител на ответницата С. в отговора на исковата молба прави възражение за неравноправния характер и съответно за нищожност на договорна клауза от процесния договор, а именно чл.8 от Договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., обезпечен с поръчителство от 09.11.2015 г., тъй като в същата било установено правото на банката да задължи потребителя при неизпълнение на неговите задължения да заплати необосновано високо обезщетение или неустойка (чл.153, ал.2, т.5 от ЗЗП). Решение № 23/07.07.2016 г. по търг.дело № 3686/2014 г. на ВКС, I т.о. Първоинстанционният и въззивният съд следят служебно за наличие по делото на фактически и правни обстоятелства, обуславящи неравноправност на клауза /и по искове за прогласяване на нищожност на клауза от договор за банков кредит./

С отговора на исковата молба особения представител на ответницата С. прави следните доказателствени искания:

I.Предвид направените възражения, моли съда на основание чл.190 и чл.183 от ГПК да задължи ищцовото дружество да представи в оригинал 1/Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. 2/Договор за поръчителство към договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. 2/Погасителния план /Приложение № 1/ към Договора за за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и 3/Общите условия по същия Договор.

При непредставяне на документите по доказателственото искане по чл.190 и чл.183 от ГПК, моли съда да приложи разпоредбата на чл.183 и чл.161 от ГПК и да приеме за доказани фактите по възраженията на ответника срещу исковете в настоящото производство.

II. Моли съда да допусне допълнителни въпроси в списъка към вещото лице по направеното искане за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза, а именно следните въпроси:

1. Има ли банкова сметка/и, открита на името на кредитополучателя и на името на поръчителя, обслужващи процесния Договор за кредит?

2. Какви плащания, на кои дати са извършени от кредитополучателя и поръчителя, какъв е общия размер на платените суми по процесния Договор за кредит до 13.07.2018 г.?

3. На коя дата е платена последната редовна погасителна вноска?

4. Какви суми са били събрани от ответниците, поотделно от всяка и заедно от двете, след 13.07.2018 г. чрез осъществено принудително изпълнение по образуваното срещу ответниците изпълнително дело № 20188370401395/2018 г. по описа на ЧСИ Павел Георгиев, рег.№ 837 на КЧСИ?

5. Какъв е размерът на изискуемите, просрочени месечни погасителни вноски за възнаградителна лихва, с падеж от 21.04.2017 г. до 21.10.2017 г.?

6. Какъв е размерът на изискуемите, просрочени месечни погасителни вноски за наказателна лихва, с падеж от 21.04.2017 г. до 21.10.2017 г.

7. Какъв е размерът на изискуемите, просрочени месечни погасителни вноски за главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва, с падеж от 21.04.2017 г. до 21.12.2017 г.?

8. Какъв е размерът на изискуемите, просрочени месечни погасителни вноски за главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва, с падеж от 21.04.2017 г. до 21.04.2020 г.

III. На основание чл.192, ал.1 от ГПК моли съда да задължи ЧСИ Павел Георгиев, рег.№ 837 на КЧСИ да представи официална Справка /Удостоверение/ за сумите, които са били събрани от Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ. - солидарни длъжници, поотделно от всяка и заедно от двете и какви вземания са били погасени с тях, по образуваното на основание Заповед на изпълнение на парично задължение № 806 от 17.07.2018 г. и Изпълнителен лист от 18.07.2018 г. /по ч.г.д.№1167/2018 г./ срещу тях изпълнително дело № 20188370401395/2018 г.

С отговора на исковата молба особения представител на ответника М. АС. СЛ. заявява, че оспорва направените в исковата молба твърдения и изложените обстоятелства относно процесиите вземания за главница, възнаградителна лихва, наказателна лихва по Договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., обезпечен с поръчителство, съответно оспорва изцяло по основание и размер претенцията на ищцовото дружество като недоказана и неоснователна, като моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявените срещу ответника М. АС. СЛ. установителен иск по чл.422 от ГПК и осъдителен иск по чл.79, ал.1 от ЗЗД, предявен в условията на евентуалност на главния иск, като недоказани и неоснователни.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК ответницата Р. С. ОГН. не е депозирала отговор на исковата молба.

По делото е постъпила молба-становище с вх.№ 3960/12.10.2021г. от адв.Т.З. А. от АК - Стара Загора в качеството ѝ на особен представител на ответницата по делото М. АС. СЛ., с която прави следното становище: По даване ход на делото оставя по преценка на съда. В случай, че съдът даде ход на делото моли същото да се гледа в нейно отсъствие, като представя настоящата писмена молба със становище в нея по гр.д.№ 883/2021 г. по описа на РС - Нова Загора. По хода на делото заявява, че поддържа подадения отговор на исковата молба. Поддържа всички изложени в отговора оспорвания, възражения, аргументи, доводи и съображения срещу допустимостта на предявените искове, с изключение на възражението за подсъдност. Поддържа съща така и всички изложени в отговора оспорвания, възражения, аргументи, доводи и съображения срещу основателността на предявените искове от „ОТП Факторинг България“ ЕАД. Поддържа всички доказателствени искания, направени в отговора на исковата молба от нея, така както са посочени и подробно изложени в отговора, а именно:

I.Моли на основание чл.190 и чл.183 от ГПК да задължи ищцовото дружество да представи в оригинал: 1. Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г.; 2. Договор за поръчителство към договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г.; 3. Погасителен план /Приложение № 1/ към договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и 4. Общи условия по същия договор.

При непредставяне на документите по доказателственото искане по чл.190 и чл.183 от ГПК, моли съда да приложи разпоредбата на чл.193 и чл.161 от ГПК и да приеме за доказани фактите по възраженията на ответника срещу исковете в настоящото производство.

II. Моли съда допусне допълнителни въпроси в списъка към вещото лице по направеното от ищцовото дружество искане за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза, а именно следните въпроси:

1. Има ли банкова сметка/и, открива/и на името на кредитополучателя и на името на поръчителя, обслужващи поцесния Договор за кредит?

2. Какви плащания, на кои дати са извършени от кредитополучателя и поръчителя, какъв е общия размер на платените суми по процесния Договор за кредит до 13.07.2018 г.

3. На коя дата е платена последната редовна погасителна вноска?

4. Какви суми са били събрани от ответниците, поотделно от всяка и заедно от двете, след 13.07.2018 г. чрез осъществено принудително изпълнение по образуваното срещу ответниците изпълнително дело № 20188370401395/2018 г. по описа на ЧСИ Павел Георгиев?

5. Какъв е размерът на изискуемите, просрочени месечни погасителни вноски за възнаградителна лихва, с падеж от 21.04.2017 г. до 21.10.2017 г.?

6. Какъв е размерът на изискуемите, просрочени месечни погасителни вноски за наказателна лихва, с падеж от 21.04.2017 г. до 21.10.2017 г.

7. Какъв е размерът на изискуемите, просрочени месечни погасителни вноски за главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва, с падеж от 21.04.2017 г. до 21.12.2017 г.

8. Какъв е размерът на изискуемите, просрочени месечни погасителни вноски за главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва, с падеж от 21.04.2017 г. до 21.04.2020 г.

III. На основание чл.192, ал.1 от ГПК адв. А. моли съда да задължи ЧСИ Павел Георгиев, рег.№ 837 на КЧСИ да представи официална справка /удостоверение/ за сумите, които са събрани от Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ. – солидарни длъжници, поотделно от всяка и заедно от двете и какви вземания са били погасени с тях, по образуваното на основание Заповед за изпълнение на парично задължение № 806 от 17.07.2018 г. и Изпълнителен лист от 18.07.2018 г. /по ч.гр.д.№ 1167/2018 г./ срещу тях изпълнително дело № 20188370401395/2018 г. Приложени били 2 броя молби към отговора на исковата молба.

С молбата становище адв.А. моли съда да се произнесе в първото по делото открито съдебно заседание относно направените от нея в отговора на исковата молба три доказателствени искания, които поддържа и в настоящата молба-становище. В проектодоклада на съда липсвало произнасяне по тях. Моли съда да уважи доказателствените и искания предвид обективното, всестранно и пълно изясняване на делото от фактическа страна за установяването на правнорелевантни обстоятелства по предмета на делото, които били от съществено значение за правилното и законосъобразно решаване на спора по делото.

В молбата становище адв.А. заявява, че няма да сочи други доказателства. Нямала други доказателствени искания освен направените в Отговора на исковата молба, които също били изложени в настоящата молба становище. Моли в случай, че ищецът представи нови писмени доказателства и/или направи нови доказателствени искания да й предостави възможност в определен от съда срок да се запознае с тях и да вземе становище, както и да ангажира допълнителни доказателства.

В случай, че съдът даде ход на делото по същество изразява следното становище по съществото на делото: Моли съда да вземе предвид всички оспорвания, възражения, съображения, аргументи и доводи от фактическа и правна страна, изложени в отговора на исковата молба и да постанови решение, с което да отхвърли предявените срещу ответника М. АС. СЛ. установителен иск по чл.422 от ГПК и осъдителен иск по чл.79, ал.1 от ЗЗД, предявен в условията на евентуалност на главния иск, като недоказани, недопустими и неоснователни. Допълнителни писмени бележки ще представи в указания и от съда срок. Моли да й бъде присъдено адвокатско възнаграждение в качеството й на особен представител на М. АС. СЛ. в настоящото съдебно производство и да й бъде издаден касов ордер. Моли протокола от о.с.з. да и бъде изпратен по електронната поща на e-mail: tadjeleva@abv.bg.

Постъпила е по делото допълнителна молба с вх.№ 3997/12.10.2021 г. от адв.Т.З. А. от АК - Стара Загора в качеството й на особен представител на ответницата М. АС. СЛ., с

която заявява че за 13.10.2021 г. от 10.15ч. е насрочено о.с.з. по гр.д.№ 883/2021 г. по описа на РС - Нова Загора, със страни – ищец „ОТП Факторинг България“ ЕАД с ЕИК 202317122 и ответници: Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ., като адв.А. в качеството на особен представител на втория ответник М. АС. СЛ. била депозирала молба становище от 11.10.2021 г. пред съда, като с настоящата допълнителна молба от 12.10.2021 г. прави следното становище:

Поддържа отговора на исковата молба от 15.07.2021 г. депозиран пред РС - Стара Загора по гр.д.№ 4516 по описа за 2020 г. на същи, поддържа молбата становище депозирана пред РС - Нова Загора като с настоящата Допълнителна молба уточнява и изрично изразява становището си, че не следва да се дава ход на делото по същество, тъй като делото не било изяснено от фактическа страна. С допълнителната молба адв.А. моли съда да уважи доказателствените й искания, направени в Отговора на исковата молба от 15.07.2021 г. пред РС - Стара Загора и поддържани в депозираната по настоящото дело молбата-становище, както и в настоящата допълнителна молба по делото. Моли в случай, че ищецът представи нови писмени доказателства и/или направи нови доказателствени искания да й предостави възможност в определен от съда срок да се запознае с тях и да вземе становище, както и да ангажира допълнителни доказателства.

Адв.А. моли съда да не дава ход на делото по същество, тъй като делото не било изяснено от фактическа страна. Моли съда да отложи делото и да го насрочи за друга дата. Моли да й бъде изпратено сканирано електронно копие от Протокола от о.с.з. на електронния й адрес: e-mail: tadjeleva@abv.bg.

Депозирана е и допълнителна молба с вх.№ 4001/12.10.2021 г. с идентично от адв. Т.З. А. от АК-Стара Загора в качеството си на особен представител на ответницата М. АС. СЛ., която е с идентично съдържание като депозираната по делото от адв.А. допълнителна молба с вх. № 3997/12.10.2021 г.

Юрк.П. пълномощник на ищеца поддържа предявените искове в о.с.з, както и искането за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза.

С оглед изясняване на обстоятелствата съдът е назначил исканата експертиза и е уважил всички направени доказателствени искания с отговора на адв.А., като е задължил на основание чл.190 и чл.183 от ГПК ищцовото дружество да представи по делото в оригинал: 1. Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г.; 2. Договор за поръчителство към договор за текущо потребление от 09.11.2015 г.; 3. Погасителен план /Приложение № 1/ към Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и 4. Общи условия по Договор за текущо потребление от 09.11.2015 г.

На основание чл.192, ал.1 от ГПК съдът е задължил ЧСИ Павел Георгиев, с рег.№ 837 на КЧСИ да представи официална Справка /Удостоверение/ за сумите, които са събрани от Р. С. ОГН., с ЕГН ***** и М. АС. СЛ., с ЕГН ***** – солидарни длъжници, поотделно от всяка и заедно от двете и какви вземания са били погасени с тях, по образуването на основание Заповед за изпълнение на парично задължение № 806 от 17.07.2018 г. и изпълнителен лист от 18.07.2018 г. по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на РС - Нова Загора срещу тях ИЗПЪЛНИТЕЛНО ДЕЛО № 20188370401395/2018 г.

Същите са представени в срок.

В следващото о.с.з. не е даден ход на делото предвид постъпилата по делото молба – становище с вх.№ 4885/30.11.2021 г. от адв.А., с която моли съда, да не дава ход на делото, поради следните уважителни причини от обективен характер, обосноваващи невъзможността и да се яви в откритото съдебно заседание насрочено за 02.12.2021 г. по гр.д.№ 883/2021 г. по описа на РС - Нова Загора, а именно заболяване и последващо лечение, за което представя доказателства.

На последното о.с.з. ищеца „ОТП ФАКТОРИНГ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, редовно призован – за него се явява юрк.Д. Б. Г., редовно упълномощена от по-рано.

Ответника Р. С. ОГН., редовно призована – не се явява.

Ответника М. АС. СЛ., редовно призована, чрез особен представител Т.З. А. от АК - Стара Загора не се явява – за нея се явява адв.Т.З. А. от АК - Стара Загора, редовно упълномощена от по-рано.

Вещото лице Стоян Колев С., редовно призован – лично се явява.

В.л.Стоян Колев С. поддържа заключението, като моля за поправка, тъй като допуснал техническа грешка - на стр.19 от заключението в т.17 за размера на главницата –

посочил сумата 344.42 лв. /същия размер както го посочил/, а наказателната лихва било в размер на 65.26 лв. и на стр.20 от заключението – наказателната лихва е 336.75 лв.

Страните не са възразили за поправката и са приели заключението на вещото лице Стоян Колев С..

Пълномощника на ищцовото дружество юрк.Г. поддържа искова молба срещу ответниците Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ., като основателна и доказана и моли съда да постанови решение с което да приеме за установено по отношение на ответниците, че същите дължат на ищцовото дружество сумите, които са претендирали в исковата молба.

Алтернативно моли, ако приеме че установителния иск е неоснователен, да се произнесе по предявения осъдителен иск.

Относно възраженията на особения представител на ответницата М. АС. СЛ., че в договора има неравноправни клаузи, се противопоставя на това възражение и счита, че същото не е вярно, процесния договор е по Програма „ДСК Практика“ и счита, че не са налице неравноправни клаузи, кредитополучателя е бил уведомен за условията и привилегиите при „ДСК Практика“, той ги е разписал, а относно договора за поръчителство кредитополучателя също се е съгласил. По отношение на ответницата Р. С. ОГН., счита че са налице условията за произнасяне с неprisъствено решение по делото, но с оглед обстоятелството, че на ответницата М. АС. СЛ. съдът е назначил особен представител съдът е в невъзможност да се произнесе изцяло с неprisъствено решение, но моли съда при постановяване на решението си да вземе предвид, че длъжника Р. С. ОГН. не е направила възражение и не е изразила становище по така предявения иск.

В заключителната си пледоария адв.А. осочва, че поддържа отговора на исковата молба и всички изложени в него оспорвания, възражения, аргументи относно допустимостта на предявения иск, поддържа всички изложени оспорвания, възражения, аргументи, доводи и основания по основателността на предявения от „ОТП Факторинг България“.

Моли съдът като вземе предвид всички тези аргументи и доводи от фактическа и правна страна, да постанови решение с което да отхвърли предявения срещу ответницата М. АС. СЛ. установителен иск по чл.422 от ГПК и осъдителния иск по чл.79, ал.1 от ЗЗД предявен в условията на евентуалност на главния иск като недопустими и неоснователни.

Съдът е предоставил на страните възможността за представяне на писмени защиты и същите са представили такива в срок.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

За установяване на вземането си в настоящото производство ищецът е представил следните писмени доказателства: всички писмени доказателства по гр.д.№ 4516/2020 г. по описа на РС - Нова Загора, в т.ч. договор за покупко-продажба на вземания /цесия/ от 14.05.2019 г., приложение № 4 детайли относно обработването на лични данни на администратора – ОТП Факторинг България ЕАД /„Администратора“/, пълномощно, писмо от „Банка ДСК“ до „ОТП Факторинг България“ ЕАД, приемо-предавателен протокол от 11.06.2019 г., писмо до Р. С. ОГН. относно договор за покупко-продажба на вземания, писмо до М. АС. СЛ. относно договор за покупко-продажба на вземания, известие за доставяне – 2 бр., Молба от „Банка ДСК“ ЕАД с изх. № 2286/30.08.2018 г., изпълнителен лист от 18.07.2018 г. по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на НЗРС, заповед № 806 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК от 17.07.2018 г., по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на НЗРС, заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК с изх.№ 3402/13.07.2018 г., извлечение от счетоводни книги на „Банка ДСК“ ЕАД за сметка № 11/23086812 от 13.07.2018 г., заверени копия от Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г.; Договор за поръчителство към договор за текущо потребление от 09.11.2015 г.; Погасителен план към Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., Общи условия по Договор за текущо потребление от 09.11.2015 г., приложение № 3 такси по кредити за текущо потребление, нотариална покана от „Банка ДСК“ ЕАД до Р. С. ОГН. и разписка към нея, пълномощно, както и представените по настоящото дело заверени копия на: 1. Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г.; 2. Договор за поръчителство към договор за текущо потребление от 09.11.2015 г.; 3. Погасителен план към Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и 4.

Общи условия по Договор за текущо потребление от 09.11.2015 г., пълномощно, удостоверение по изпълнително дело № 201883704001395 от ЧСИ Павел Георгиев с рег.№ 837 с район на действие Окръжен съд – Сливен, известие за доставяне на л.49 от делото, пълномощно, Платежни нареждания, Списък с разноси по чл.80 от ГПК, направени от ищеца „ОТП Факторинг България” ЕАД, както и приобщената по делото съдебно-счетоводна експертиза.

Безспорно установено е, че на 09.11.2015 г. между „Банка ДСК” ЕАД в качеството на кредитор и Р. С. ОГН., ЕГН *****, в качеството ѝ на кредитополучател е сключен Договор за кредит за текущо потребление и М. АС. СЛ., ЕГН *****, в качеството ѝ на поръчител, произтичащо от Договор за поръчителство от същата дата, като банката е предоставила на кредитополучателя сумата от 8500 лева за текущо потребление, като кредита е бил усвоен еднократно чрез разплащателна сметка № BG70STSA93000022562679 погасявал чрез същата с месечни вноски, съгласно погасителен план, който бил неразделна част от договора за кредит - „Приложение № 1” към Договора.

Предоставеният кредит се олихвявал с преференциален променлив лихвен процент, който към датата на сключване на Договора за кредит е в размер на 8,95 % годишно или 0,02 % на ден, при изпълнение на Условията по програма „ДСК Практика”. При нарушаване на Условията кредитополучателят губел преференциите изцяло или частично и приложимият лихвен процент се увеличавал съгласно Условията. Максималният размер, който може да достигне лихвеният процент при нарушение на Условията, бил променливият лихвен процент, приложим при стандартни потребителски кредити в размер на 6-месечния SOFIBOR/EURIBOR към съответната дата и фиксирана стандартна надбавка в размер на 13,96 %.

Видно от договора за кредит, срокът за издължаване на кредита е 120 месеца, считано от датата на усвояването, а за падежна дата е прието всяко 21-во число от месеца. Уговорен е краен падеж 09.11.2025 г.

По ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд - Нова Загора са издадени Заповед за изпълнение на парично задължение № 806 от 17.07.2018 г. и Изпълнителен лист от 18.07.2018 г., въз основа на представено Извлечение от счетоводните книги на „Банка ДСК” ЕАД, Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ. са осъдени да заплатят солидарно на „Банка ДСК” ЕАД сумите, произтичащи от неизпълнение на посочените Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и Договор за поръчителство от 09.11.2015 г., а именно: 7695.15 лева - главница по Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 13.07.2018 г. до окончателното изплащане на вземането; 1339.59 лева - договорна лихва за периода от 21.04.2017 г. до 12.07.2018 г.; 164.85 лева - лихвена надбавка за забава за периода от 22.04.2018 г. до 12.07.2018 г.; 120.00 лева - дължими такси и разноси (заемни такси); 186.39 лева - държавна такса; 150.00 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Видно от Договор за покупко – продажба на вземания (Договор за цесия) от 14.05.2019 г. „Банка ДСК” ЕАД в качеството на цедент е прехвърлила на ищеца дължимите вземания по процесния договор за кредит с посочените кредитополучател и поръчител по силата на Договор за покупко-продажба на вземания („Договор за цесия”), прехвърлил на „ОТП Факторинг България” ЕАД пакет от вземания, включително и вземането ѝ към Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ., произтичащо от сключения с банката Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., ведно с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, включително и изтекли лихви.

По силата на Договора за цесия и във вр. с чл.429 от ГПК, цесионерът „ОТП Факторинг България” ЕАД се явява частен правоприемник на заявителя „Банка ДСК” ЕАД и като такъв се ползва от издадените Заповед за изпълнение и Изпълнителен лист.

Ищцовото дружество направило опит да уведоми ответниците за прехвърлянето на вземането, като изпратило от името на цедента уведомителни писма за прехвърляне на вземането до кредитополучателя Р. С. ОГН. и поръчителя М. АС. СЛ. с баркод * PSFABG00DJW5U*, ведно с Известие за доставяне с баркод * PSFABG00DJW5U * и Уведомително писмо с баркод * PSFABG00DJW6V*, ведно с Известие за доставяне с баркод * PSFABG00DJW6V * до адреса на длъжниците, посочен в договора за кредит и договора за поръчителство към него, но и двете писма били върнати с отбелязване, че пратката била непотърсена от адресата.

Неразделна част от Договора били Общите условия за предоставяне на кредити за

текущо потребление на физически лица, с които кредитополучателят и поръчителя се съгласили, получили и приели с подписването на Договора.

Безспорно установено е, че поради преустановяване на погасяването на задължението по процесния договор за кредит и неплащане на вноски по погасителен план, кредиторът „Банка ДСК“ ЕАД е приложила санкциите, посочени в т.19.2 на Глава VII „Отговорности и санкции“ от Общите условия, като „при допусната забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни целият остатък от кредита става предсрочно изискуем и започва да се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка за забава в размер на 10 процентни пункта... След предявяване на молбата за събиране на вземането по съдебен ред остатъкът от кредита се олихвява със законната лихва по чл.86 от ЗЗД”.

Ищцовата страна е предявила иск за установяване на вземане по Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и Договор за поръчителство от същата дата срещу солидарните длъжниците – ответниците в производството Р. С. ОГН. (кредитополучател) и М. АС. СЛ. (поръчител) за следните суми: 7695.15 лева - главница по Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 13.07.2018 г. до окончателното изплащане на вземането; 1339.59 лева - договорна лихва за периода от 21.04.2017 г. до 12.07.2018 г.; 164.85 лева - лихвена надбавка за забава за периода от 22.04.2018 г. до 12.07.2018 г. и 120.00 лева - дължими такси и разноски (заемни такси).

При условията на евентуалност ищцовата страна е предявила и следният осъдителен иск:

В случай, че съдът отхвърли установителния иск по чл.422 от ГПК като неоснователен, поради липса на надлежно обявена предсрочна изискуемост на вземанията по процесния Договор за кредит, или прекрати производството по него като недопустимо, ищецът моли съда да приеме, че с връчване на препис от настоящата искова молба кредиторът „ОТП Факторинг България“ ЕАД упражнявал правото си да обяви вземанията по процесния кредит за предсрочно изискуеми и моли съда въз основа на гореизложеното, да осъди ответниците Р. С. ОГН. с ЕГН ***** и М. АС. СЛ. с ЕГН *****, солидарно да заплатят на „ОТП Факторинг България“ ЕАД с ЕИК 202317122, като частен правоприемник - цесионер на „Банка ДСК“ ЕАД - цедент, следните суми: 7754.03 лева - главница по Договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. (представляващ сбор от главниците по месечните вноски с падежи от 21.04.2017 г. до крайния падеж - 09.11.2025 г. съгласно погасителен план), ведно със законната лихва върху нея от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане; 1689.19 лева - възнаградителна лихва, като част от месечните вноски с падежи от 21.11.2017 г. до 21.10.2020 г. съгласно погасителен план; 649.97 лева - наказателна лихва по т.19.1 от Общите условия към Договора за кредит, върху падежиралата към датата на връчване на настоящата искова молба на ответника главница по Договора за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. в размер на 2538.89 лева (представляващ сбор от главниците по месечните вноски с падежи от 21.04.2017 г. до 21.10.2020 г. съгласно погасителен план), за периода от 02.11.2017 г. до датата на предявяване на исковата молба.

Посочва се, че е настъпила предсрочна изискуемост на цялото вземане, обявена с връчването на кредитополучателя Р. С. ОГН. на настоящата искова молба.

Претендирани са и разноски в настоящото и заповедното производство.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК ответницата Р. С. ОГН. не е депозирала отговор на исковата молба и не се явява в о.с.з.

На ответницата М. АС. СЛ. е назначен особен представител – адв.Т.А. от АК - Стара Загора, която е депозирала отговор на исковата молба и е изразила становище по иска в срока по чл.131 от ГПК.

С отговора си особеният представител адв.А. сочи, че предявените искове били недопустими, оспорва и основателността, както на установителния, така и на евентуално съединения с него осъдителен иск. Счита същите за неоснователни и недоказани.

Навежда твърдения за неполучаване на кредита от кредитополучателя, ненадлежно уведомяване на съдлъжниците, изтекла погасителна давност за лихвите.

Прави възражение за неравноправен характер и нищожност за договорна клауза.

С цел изясняване на фактите, обстоятелствата и точния размер на задължението, съдът назначи на вещото лице Стоян Колев С. да изготви съдебно-счетоводна експертиза, която бе представена в срок.

В заключението си, прието от страните и съда, вещото лице е установил следното:

1. Предоставеният съгласно Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. кредит в размер на 8500.00 лв. е усвоен от кредитополучателя Р. С. ОГН. на 09.11.2015 г. чрез банков превод в пълен размер.

2. За погасяване на задължението си по процесния договор О. е внесла сума в размер на 1941.84 лв. с които са погасени: ГЛАВНИЦА в размер на 804.85 лв.; ЛИХВА /договорна/ - 1125.68 лв.; САНКЦИОНИРАЩА ЛИХВА – 11.31 лв., като при внасяне на сумите са спазени договорените приоритети - първоначално са погасявани — санкционир.лихва, договорна лихва, главница.

3. Плащането на суми за погасяване на кредита - главница и лихви е преустановено на 15.11.2017 г. На тази дата е внесена сума в размер на 193.34 лв., с които са погасени главница в размер на 37.37 лв. и договорна лихва в размер на 155.97 лв.

4. Размерът на непогасените изискуеми задължения по кредита към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист - 13.07.2018 г. е както следва: Усвоена и непогасена главница – 7695.15 лв. /до 12.07.2018 г./; Непогасена редовна лихва от 21.04.2017 г. до 12.07.2018 г. - 1339.59 лв.; Лихвена надбавка за забава за период от 22.04.2018 г. до 12.07.2018 г. - 164.85 лв.; Заемни такси - 120.00 лв.

Общ размер на изискуемите задължения: 9319.59 лв.

5. След датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист по чл.417 от ГПК /13.07.2018 г./ от ответниците няма направени вноски за погасяване на задължението им по процесния договор поради което размера на задължението им по него към датата на изготвяне на настоящото заключение /08.11.2021 г./ остава без промяна – 9319.59 лв.

6. Броят и размерът на всички договорени и не издължени анюитетни вноски с настъпил падеж към:

02.11.2020 г. - датата на подаване на исковата молба по гр.д. № 4516/2020 г. по описа на РС - Стара Загора е 43 бр. на обща стойност – 5527.38 лв, от които: непогасена главница – 2149.74лв.; непогасена договорна лихва - 3377.64 лв.

16.06.2021 г. – датата на получаване на исковата молба от ответника /поръчител/ М. АС. СЛ. – 50 бр. на обща стойност 6427.16 лв, от които: неиздължена главница - 2618.19 лв. и неиздължена договорна лихва - 3808.97 лв.

22.07.2021 г. – датата на получаване на исковата молба от ответника /кредитополучател/ Р. С. ОГН. – 52 бр. на обща стойност - 6684,24 лв. от които: неиздължена главница - 2759.07 лв. и неиздължена договорна лихва – 3925.17 лв.

08.11.2021 г. - датата на изготвяне на настоящото заключение – 55 бр. на обща стойност - 7069.86 лв., от които неиздължена главница – 2976.55 лв. и неиздължена договорна лихва - 4093.31 лв.

7. Броят и размерът на всички договорени и неиздължени анюитетни вноски с ненастъпил падеж след:

02.11.2020 г. – датата на подаване на исковата молба – 60 бр. на обща стойност - 7712.86 лв. от които: неиздължена главница – 5545.41 лв. и неиздължена договорна лихва – 2167.45 лв.

16.06.2021 г. - датата на получаване на исковата молба от ответника М. АС. СЛ. /поръчител/ - 53 бр. на обща стойност 6813.08 лв., от които неиздължена главница - 5076.96 лв, и неиздължена договорна лихва - 1736.12 лв.

След 22.07.2021 г. – датата на получаване на ИМ от ответника Р. С. ОГН. /кредитополучател/ - 51 бр. на обща стойност — 6556.00 лв. от които неиздължена главница 4936.08лв. и неиздължена договорна лихва – 1619.92 лв.

8. Общият размер на неизплатената главница по вноски по погасителен план с падежи от 21.04.2017 г. до 09.11.2025 г. е 103 броя вноски на обща стойност – 7695.15 лв.

9. Общият размер на неизплатената редовна лихва по вноски по погасителен план с падежи от 21.11.2017 г. до 21.10.2020 г. е 36 бр. вноски на обща стойност 2744.03 лв.

10. Размерът на наказателната лихва за забава по чл.19.1 от ОУ за периода от

02.11.2017 г. до датата на предявяване на ИМ върху падежиралата към връчване на настоящата ИМ на ответника главница по кредита /представляваща сбор от главниците по месечните вноски с падежи от 21.04.2017 г. до 21.10.2020 г. /съгласно погасителен план е както следва:

Размер на главницата за периода от 21.04.2017 г. до 21.10.2020 г. - 2149.74 лв.

- Лихва за периода от 02.11.2017 г. до 16.06.2021 г. /дата на връчване на ИМ на отв.М. АС. СЛ./ - 1497.11 лв.

- Лихва за периода от 02.11.2017 г. до 22.07.2021 г. дата на връчване на ИМ на отв.Р. С. ОГН. - 1537.84 лв.

ПО ЗАДАЧИТЕ НА ОТВЕТНИКА:

11. На името на кредитополучателя Р.С. Огняова по процесния договор за кредит има открита разплащателна сметка с IBAN № BG70STSA93000022562679, която е посочена в договора. На М. АС. СЛ. по процесния договор няма открита сметка. С. има открита сметка в „Банка ДСК“ ЕАД като кредитополучател по друг договор с IBAN № BG74STSA93000022466480.

12. По процесния договор за кредит кредитополучателя О. е извършила плащания до 13.07.2018 г. с общ размер 1941.84 лв. с които е погасила главница с размер на 804.85 лв. и договорна лихва в размер на 1125.68 лв. С. няма извършени плащания по процесния договор за кредит.

13. Последната погасителна вноска О. е направила на 15.11.2017 г. на която дата е внесла сума в размер на 193.34 лв. с които е погасила главница в размер на 37.37 лв. и договорна лихва в размер на 155.97 лв.

14. По образуваното срещу ответниците изпълнително дело № 20188370401395/2018 г. по описа на ЧСИ Павел Георгиев - рег.№ 837 на КЧСИ няма постъпили суми от длъжниците Р. С. ОГН. и М. АС. СЛ. и разпределени такива към взыскателя.

15. Размерът на изискуемите просрочени месечни погасителни вноски за възнаградителна лихва с падеж от 21.04.2017 г. до 21.10.2017 г. е 633.61 лв.

16. Размерът на изискуемите, просроченти месечни погасителни вноски за наказателна лихва с падеж от 21.04.2017 г. до 21.10.2017 г. е - 266.45 лв.

17. Размерът на изискуемите, просрочени месечни погасителни вноски за главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва с падеж от 21.04.2017 г. до 21.12.2017 г. е както следва:

- за главница - 344.42 лв.; за възнаградителна лихва – 812.64 лв.; за наказателна лихва – 65.26 лв.

18. Размерът на изискуемите, просрочени месечни погасителни вноски за главница, възнаградителна лихва и наказателна лихва с падеж от 21.04.2017 г. до 21.04.2020 г. е както следва:

- за главница - 1777.05 лв.; за възнаградителна лихва - 2979.09 лв.; за наказателна лихва – 336.75 лв.

Съдът кредитира заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза.

В открито съдебно заседание на 20.01.2022 г. страните също са заявили, че приемат заключението на вещото лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявения иск е с правно основание чл.422, ал.1 вр. чл. 415, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД.

Съдът намира иска за процесуално допустим – предявен е от легитимирани страни в законоустановения срок при наличието на правен интерес.

Безспорно е, че са налице договорни отношения между банката и кредитополучателя - едната ответница, а също и договор за поръчителство между банката и поръчителя – другата ответница. Налице са и договорни отношения между третото лице –

кредитор и ищеца, във връзка с прехвърляне на вземането с договор за цесия, по силата на който ищцовото дружество е встъпило в правата на неудовлетворения кредитор.

Претендираните от ищеца права произтичат от обстоятелствата, че с трето лице кредитор са сключили договор за цесия. Ищцовото дружество е встъпило в правата на неудовлетворения кредитор. Третото лице и ответницата Р. С. ОГН. на 09.11.2015 г. са сключили договор за кредит за текущо потребление в размер на 8500.00 лева, обезпечен с поръчителството на ответницата М. АС. СЛ., произтичащо от Договор за поръчителство от 09.11.2015г. към Договор за кредит за текущо потребление от същата дата. Ответниците не изпълнявали условията посочени в процесния договор и влезли в просрочие, ведно с всички произтичащи от това последици. Ищцовото дружество било коректно в изпълнение на задълженията си, но длъжника не изпълнил своите задължения по сключения между страните договор за текущо потребление. Ищеца направил и опит да уведоми ответниците за настъпилата цесия.

Следователно е предявен иск с правно основание чл.79 ал.1 от ЗЗД.

Ответницата М. АС. СЛ., чрез назначения му от съда особен представител представя писмен отговор по предявения срещу него иск в горния смисъл.

Ответницата Р. С. ОГН. не е представила отговор на исковата молба.

Безспорно е за страните и за съда обстоятелството, че са налице договорни отношения между третото лице и ищеца, заради сключения договор за цесия и договорни между третото лице и ответниците, заради сключен договор за текущо потребление от 09.11.2015 г.

При възприетата правна квалификация, съобразно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК за разпределение на доказателствената тежест в гражданския процес, в тежест на ищцовото дружество бе да докаже обстоятелствата, на които се основава претенцията му, в това число валидно ли е сключен договора между цедента и ответниците, за размера на дължимите от ответниците суми, за уведомяването им, че има смяна на кредитора.

Съответно в тежест на всеки един от ответниците бе да докаже изплатили ли са задължението си изцяло или частично за посочения период договорните си задължения по договора за кредит, сключен между кредитора „ОТП Факторинг България“ ЕАД, като цесионер и частен правоприменник на „Банка ДСК“ ЕАД по процесния Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и Договор за поръчителство от същата дата.

По същество съдът намира иска за основателен по следните съображения:

Видно от представените доказателства и заключението на вещото лице съдът счита, че ищцовата страна се явява изправната страна по Договора за кредит за текущо потребление, тъй като е предоставила на кредитополучателя договорената сума в пълен размер в деня, следващ деня на сключването му.

Явявайки се неизправна страна, поради преустановяване погасяването на задълженията си по процесния договор, кредитополучателя - ответницата Р. С. ОГН. е допуснала забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни, с което съгласно хипотезата на т.19.2 на Глава VII „Отговорности и санкции“ от Общите условия към Договора за кредит, целият остатък от кредита е станал предсрочно изискуем.

Същите задължения има и ответницата в настоящото производство М. АС. СЛ., бидейки страна по Договор за поръчителство от същата дата, която с подписа си собственоръчно се е задължила солидарно да отговаря за непогасените от кредитополучателя суми в пълен размер.

Относно твърдението на особения представител за неоснователност и недоказаност на иска и по-точно оспореното връчване на ответницата С. на уведомление за извършената цесия, съдът счита, че получаването на уведомлението за цесията в рамките на исковото производство с връчване на приложените към исковата молба доказателства, едно от които е изходящото от цедента или неговия пълномощник съобщение по чл.99, ал.3 и ал.4 от ЗЗД, не може да бъде игнорирано, следователно с връчване на уведомлението в хода на исковото производство цесията има действие спрямо длъжника. Както стана ясно в хода на производството ответниците не са уведомили за промяна на адреса си кредитора, съобразно клаузите на сключения помежду им договор, с което са поставили своеволно във физическата невъзможност ищцовата страна да им връчи книжата, свързани с прехвърляне на вземането.

Относно всички наведени възражения от страна на особения представител на

ответниците в настоящото производство - кредитополучателя Р. С. ОГН. и поръчителя М. АС. СЛ., съдът счита, че следва да бъдат отхвърлени, тъй като няма събрани доказателства в подкрепа на направените възражения. Напротив - от приетата и приобщена към доказателствения материал по делото съдебно-счетоводна експертиза, се доказва че твърденията на ищцовата страна се явяват основателни, докато наведените възражения от страна на защитата на ответниците останаха недоказани.

Видно от писмените доказателствата по делото, приети от съда и от страните, относно възражението на особения представител за неравноправност на клаузите в договора за кредит и по-точно в чл.8 от него, предоставеният кредит се олихвява с по механизъм за формиране на редовната лихва, основан на обективни критерии, ясно и разбираемо за средния потребител, поради което съдът счита възражението за неоснователно.

Предвид разпоредбите на процесния договор в чл.8.1 и тези на Общите условия към него в чл.7.2.1 до 7.2.4, съдът намира, че тези клаузи са съобразени изцяло в изискванията на ЗПК към датата на сключването му, което изключва твърденията за неравноправния им характер, както и нищожността им.

Доказва се, че поради преустановяване погасяването на задълженията по процесния Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г., считано от месечна вноска с падеж 21.04.2017 г. по погасителен план, кредиторът „Банка ДСК“ ЕАД е приложил санкциите, предвидени в т.19.2 на Глава VII „Отговорности и санкции“ от Общите условия към Договора за кредит, а именно: „при допусната забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни целият остатък от кредита става предсрочно изискуем и се отнася в просрочие. До предявяване на молбата за събирането му по съдебен ред остатъкът от кредита се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка за забава в размер на 10 (десет) процентни пункта, а след тази дата със законната лихва по чл. 86 от ЗЗД“ и с Нотариална Покана — уведомление с изходящ на БДСК № 05-20-01256/27.10.2017 г. с рег.№ 143, том 1, акт 32 от 09.01.2018 г. на Нотариус Николай Бъчваров, с рег.№ 416 НК и с район на действие Районен съд - Нова Загора - връчена на 10.02.2018 г. съгласно Протокол на Нотариус Николай Бъчваров, с рег.№ 416 НК е обявил на кредитополучателя предсрочната изискуемост на вземането, за което е представено копие от тази покана, връчена срещу разписка на 10.02.2018 г.

Предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общия принцип в чл.20а, ал.2 от ЗЗД настъпва с волеизявление само на едната от страните. Датата на настъпване на предсрочната изискуемост играе ролята на падеж и представлява различен юридически факт и това е момента, от който кредита се счита за предсрочно изискуем.

Съгласно т.18 на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС в хипотезата на предявен иск по чл.422, ал.1 от ГПК вземането по договор за банков кредит, става изискуемо, ако кредиторът е упражнил правото си да направи кредита предсрочно изискуем, преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, като кредиторът трябва да е уведомил длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита. Предсрочната изискуемост настъпва от датата, на която волеизявлението на банката, че счита кредита за предсрочно изискуем, е достигнало до длъжника – кредитополучател и то ако са били налице обективните предпоставки за изгубване преимуществото на срока. От този момент целият или неплатеният остатък по кредита е изискуем, както по отношение на кредитополучателя, така и по отношение на поръчителя.

Двете необходими предпоставки за предсрочната изискуемост са: настъпване на фактическите обстоятелствата водещи до изменението на срока на договора и даващи право за обявяването на договора за предсрочно изискуем и уведомяването на длъжника за това, след като тези фактически обстоятелства са настъпили. Моментът, в който настъпва предсрочната изискуемост на кредита, е датата, на която волеизявлението на банката, че счита кредита за предсрочно изискуем, е достигнало до длъжника - кредитополучател и то само, ако към този момент са били налице обективните предпоставки за изгубване на преимуществото на срока.

Предвид изложеното, възражението на особения представител на ответницата С., относно настъпилата предсрочна изискуемост на процесния потребителски кредит, се явява изцяло неоснователно и недоказано, а оттам и възражението за прекратяване на поръчителството по отношение на М. АС. СЛ., поради изтекъл 6-месечен преклузивен срок по чл.147, ал.1 от ЗЗД. От приетите по делото доказателствата е видно, че от датата на обявяване на предсрочната изискуемост на кредита /10.02.2018 г./ до датата на подаване на

заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист /17.07.2018 г./ не са изминали повече от 6 месеца, поради което и правото на иск на кредитора срещу поръчителя не се е преклудирало.

Видно от приложените копия на Уведомително писмо с баркод * PSFABG00DJWSU*, ведно с Известие за доставяне с баркод * PSFABG00DJW50 * и Уведомително писмо с баркод * PSFABG00DJW6V*, ведно с Известие за доставяне с баркод * PSFABC00DJW6V * и от писмените доказателства по делото ищецът е встъпил в правата на неудовлетворения кредитор по силата на Договор за покупко-продажба на вземания от 14.05.2019 г. и същият е влязъл в сила и е произвел своето действие, относно процесното вземане, а на базата на изрично пълномощно от „Банка ДСК“ ЕАД, ищецът е изпратил посочените уведомителни писма за прехвърляне на вземането до кредитополучателя Р. С. ОГН. и поръчителя М. АС. СЛ. на адреса на длъжниците, посочен в договора за кредит и договора за поръчителство към него, като и двете писма са върнати с отбелязване, че пратката е непотърсена от адресата.

Не са налице данни ответниците да са променили и информирали кредитора за такава промяна на адресите си, така както са уговорили това в процесните договор за кредит и договор за поръчителство, което е в нарушение на задълженията им и декларираното от самите тях при сключване на същите.

Длъжниците са надлежно уведомени за прехвърлянето на вземането от цедента, който е упълномощил за това цесионера. Съгласно трайната съдебна практика няма пречка цедентът да упълномощи цесионера, да уведоми длъжника за цесията, доколкото не се касае за лично и незаместимо действие, в какъвто смисъл е и Решение № 137 от 02.06.2015 г. по гр.д.№ 5759/2014 г. на ВКС, III гр.о.

От изложеното следва, че възражението на особения представител, за ненадлежно уведомяване за сключения договор за цесия е изцяло неоснователно и недоказано.

При тези съображения предявеният положителен установителен иск срещу ответниците, в качеството им на солидарни длъжници, за установяване в полза на кредитора на посочените в исковата молба вземания по процесния Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г. и Договор за поръчителство към него от същата дата се явява изцяло основателен и доказан и следва да бъде уважен.

По отношение на предявения евентуален осъдителен иск, съдът не следва да се произнася, тъй като се е произнесъл по предявения установителен иск.

Съгласно разпоредбата на чл.79, ал.1 от ЗЗД, ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнение, заедно с обезщетение за забавата. Това право принадлежи само за изправната страна по договора.

При такъв изход на процеса и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца направените разноски по настоящото дело, съгласно представения Списък по чл.80 от ГПК, а именно: 186.39 лв. – държавна такса, 795.98 лв. – депозит за възнаграждение за особен представител, 300.00 лева – депозит за възнаграждение за вещо лице и 360.00 лева – юрисконсултско възнаграждение, или общо разноски: 1642.37 лв.

Съгласно т.12 от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк.дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС и предвид изхода на настоящия исков процес, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца и направените от последния разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 1167/2018 по описа на Районен съд – Нова Загора: 186.39 лв. – заплатена държавна такса и 150.00 лв. - юрисконсултско възнаграждение, в общ размер 336.39 лв.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415 от ГПК, **ПО ОТНОШЕНИЕ НА Р. С. ОГН. с ЕГН ******* с постоянен адрес: *** и настоящ адрес: ***, в качеството ѝ на кредитополучател по Договор за кредит за текущо потребление № 11/23086812 от 09.11.2015 г., сключен с кредитора „Банка ДСК“ ЕАД, с ЕИК 121830616 и М. АС. СЛ. с ЕГН ***** и постоянен и настоящ адрес: ***, в качеството

й на поръчител по Договор за поръчителство към него от 09.11.2015 г., **ЧЕ ДЪЛЖАТ СОЛИДАРНО НА** „ОТП Факторинг България“ ЕАД, с ЕИК 202317122, със седалище и адрес на управление: гр.София 1000, район„Оборище”, бул.„Княз Александър Дондуков” № 19, етаж 2 (универсален правоприемник на преобразуваното и прекратено без ликвидация дружество „ОТП Факторинг България“ ЕООД, ЕИК 201058040, считано от 15.11.2012 г.), представлявано от Илка Г. Димова-Мазгалева - Изпълнителен директор, **В КАЧЕСТВОТО МУ НА ЦЕСИОНЕР, СУМА** в общ размер 9319.59 лв. /девет хиляди триста и деветнадесет лева и петдесет и девет стотинки/, от които: 7695.15 лв. /седем хиляди шестстотин деветдесет и пет лева и петнадесет стотинки/ - главница по Договор за кредит за текущо потребление от 09.11.2015 г.; 1339.59 лв. /хиляда триста тридесет и девет лева и петдесет и девет стотинки/ - договорна лихва за периода от 21.04.2017 г. до 12.07.2018 г.; 164.85 лв. /сто шестдесет и четири лева и осемдесет и пет стотинки/ - лихвена надбавка за забава за периода от 22.04.2018 г. до 12.07.2018 г. и 120.00 лв. /сто и двадесет лева/ - дължими такси и разноски (заемни такси), ведно със законната лихва върху главницата, считано от 13.07.2018 г. - датата на подаване на заявлението в Районен съд – Нова Загора до окончателно изплащане на задължението, за която сума е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК № 806/17.07.2018 г. по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд - Нова Загора.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, Р. С. ОГН. с ЕГН ***** и М. АС. СЛ. с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТЯТ НА** „ОТП Факторинг България“ ЕАД, с ЕИК 202317122, **СУМАТА ОТ** 1642.37 лв. /хиляда шестстотин четиридесет и два лева и тридесет и седем стотинки/, разноски в настоящото производство.

ОСЪЖДА Р. С. ОГН. с ЕГН ***** и М. АС. СЛ. с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТЯТ СОЛИДАРНО НА** „ОТП Факторинг България“ ЕАД, с ЕИК 202317122, **СУМАТА** от 336.39 лв. /триста и тридесет и шест лева и тридесет и девет стотинки/, представляващи направените разноски по ч.гр.д.№ 1167/2018 г. по описа на Районен съд - Нова Загора.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - гр.Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____